

La secció de la Intersindical d'À Punt vol traslladar la seua preocupació pel futur de l'empresa pública i l'enuig per les pressions polítiques que hem detectat des del Consell per a externalitzar més parcel·les de producció i reduir considerablement una plantilla que ja es troba al límit de les seues capacitats.

Siguem clars. El projecte d'A Punt està mal dissenyat des del principi i s'ha fet des d'una previsió fal·laç de les categories, funcions i treballadors i treballadores que fan falta per a aconseguir un producte de qualitat. L'emperador està nu i les costures d'aquest tratge invisible, cada vegada més estirat, es ressenten contínuament, siga en les cobertures especials o en circumstàncies tan normals com les malalties i maternitats de membres de la plantilla.

La Generalitat no ha aprofitat l'ocasió de corregir les disfuncions de la Relació de Llocs de Treball (RLT) inicial. Ben al contrari, cada revisió anual revela un nou despropòsit. Així hem arribat a la versió més recent, la de 2020, que avança cap l'aprovació sense acord per l'estretíssim marge de negociació que deixa a les organitzacions sindicals en el paper de comparsa.

L'última RLT és especialment dolorosa, perquè no només perpetua algunes fal·làcies sinó que incorpora arbitràriament canvis de funcions i requisits lesius per a moltes categories. Aquesta RLT modifica les regles del joc i ara mateix impedeix que es presenten a les oposicions alguns treballadors pel canvi dels requisits amb què van ser contractats per la borsa, cas d'alguns productors. També obliga a assumir funcions de càmera als redactors, amb risc per a les dues categories. Emparant-se en les pressions externes l'empresa presenta cada canvi com un ultimàtum amb el xantatge de retallades de personal.

Aquesta RLT irregular i deficient marca el camí cap a les pròximes oposicions (OPE). La convocatòria amenaça amb perpetuar el desastre, per culpa d'un altre desfici, la llei de terç, una fórmula inèdita alhora que del tot ineficaç per a limitar la contractació de personal en el SPI valencià. La presidència de la CVMC ens ha anunciat una OPE parcial que detraurà entre 50 i 100 llocs d'ocupació públics. Simplement perquè la llei està mal feta i la Generalitat no vol esperar a la seua reforma imminent, o cap altra solució transitòria, per a llançar l'OPE.

En les circumstàncies actuals, aquesta OPE parcial significa un ERO encobert. El primer del sector públic des de la gestió del Botànic. Però sense les possibilitats d'un ERO per a minimitzar el dany, com les baixes voluntàries incentivades. I així hoensem denunciar si es confirma la traïdoria a una plantilla que ha sacrificat altres projectes professionals pel compromís amb la renovació d'aquest servei públic tan essencial per a la construcció de l'opinió

pública, la identitat lingüística i cultural, i la vertebració del País Valencià.

La pressió i l'amenaça permanent als llocs de treball, que alimenta el silenci del palau de la Generalitat i de polítics destacats del Consell –començat per algunes membres de la comissió a les Corts sobre la radiotelevisió pública– estan motivant l'abandó de part de la plantilla en favor de projectes més estables o amb millor reputació. À Punt perd talent, en lloc d'atraure'l.

Ha dit el president de la Generalitat que ens hem de preparar per a fer “més en menys”. Doncs advertim ja a Compromís, com a soci al Consell, que aquesta afirmació és falsa. Perquè menys significarà menys, pitjor i més precari. I esdevindrà dramàtic en un context de crisi com l'actual.

Als treballadors públics que es puguen perdre en aquest procés no els espera un paradís laboral, sinó un sector audiovisual empobrit i en retrocés, incompatible amb un projecte de vida “normal” a llarg termini. Una situació que en bona part ha propiciat la inestabilitat pressupostària d'À Punt. I d'altra, la mirada d'estruç sobre l'estat de l'ocupació a les empreses privades amb què es contracta. En el moment que escrivim aquestes paraules les plantilles de les productores fan una enquesta per a comprovar si les condicions laborals son tan roïnes en tot l'arxipèlag de pimes i micropimes que alimenta la parrilla d'entreteniment d'À Punt i arreplega firmes per a una denúncia col·lectiva sobre la seua precarietat.

Què quedarà del projecte d'À Punt quan es retallen cent llocs de treball i s'haja de competir en televisió, ràdio, la informació en web i les xarxes socials amb 350 persones? Quin futur laboral espera als treballadors públics despatxats i aquells que amb sort els substituïsquen, enllaçant un contracte darrere de l'altre en la diàspora de productores, acceptant condicions cada vegada més cutres?

No reconeguem À Punt en aquest model de gestió mixta, tan paregut a aquell que va plantejar el govern del PP en temps d'Eduardo Zaplana, el qual només serveix per a enriquir a uns pocs a costa de la precarietat de molts, generant la ficció d'un sector d'activitat rendible, quan no ho és. Com tampoc reconeguem les polítiques de les que presumeix el Botànic en la gestió de les negociacions sindicals a À Punt i en les funestes conseqüències per als treballadors i treballadores que anticipa la situació actual.

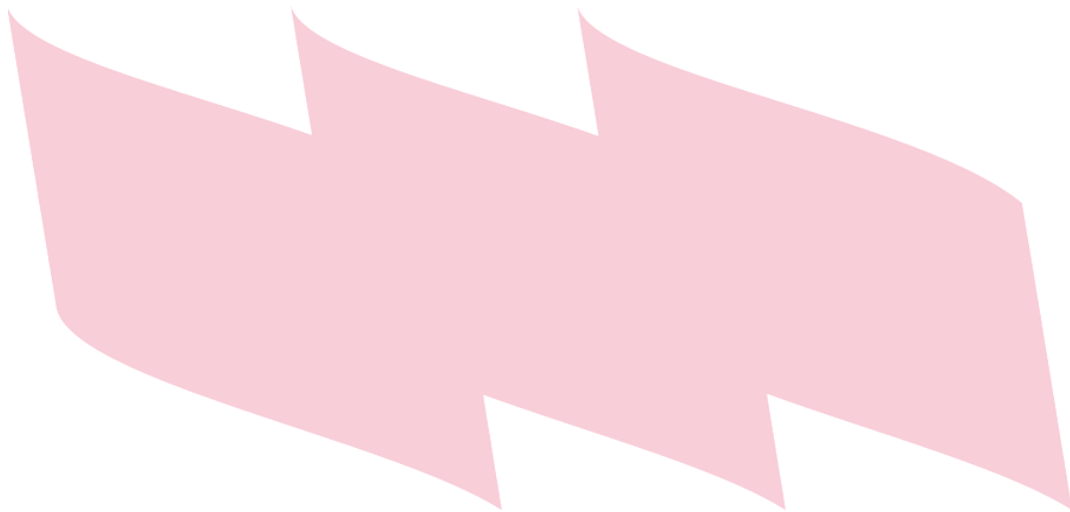
Ja està passant. Ara mateix hi ha professionals subcontractats a les instal·lacions d'À Punt de Burjassot cobrant prop de mil euros menys que els companys “de la casa” amb que comparteixen espai i funcions.

Amb aquests arguments apel·lem a l'empatia i al sentit comú de totes les forces

polítiques de l'esquerra valenciana, començant per Compromís, perquè en virtut de la capacitat d'influència en el Consell i als de òrgans de decisió, facilite que es replantege la situació d'À Punt, es torne al diàleg, i es tinga en compte l'altíssim risc que la precarització de la mà d'obra, a través de les pròximes RLT, l'OPE parcial i la llei del terç, imposen a la qualitat i futur del servei públic.

Intersindical À Punt

UN PAS
ENDAVANT...